

lærer i en By, der hedder Gaardbo. Og du veed jo nok, at Enslev egenlig ogsaa hedder Sørensen. Han tog Navn efter sin Fødeby, da han kom til København som Student.“

„Vil det altsaa sige, John, at Pastor Gaardbo er Enslevs Brodersøn?“

„Akkurat. Men Pæren er rigtignok i dette Tilfælde falden temmelig langt fra Hesten. Jeg tilstaar ærligt, jeg sætter ikke Pris paa Manden. Men ude blandt Smaafolk har han faaet stor Indflydelse. Det skulde slet ikke undre mig, om der fra den Side blev gjort et Forsøg paa at stille ham op som Folketingskandidat, dersom gamle Møller Jensen virkelig er saa syg, at han maa trække sig tilbage. Jeg veed, at der allerede er en Agitation igang. Men du vil vist indrømme mig, Tante Bertha, at der er andre frisindede Mænd her paa Egnen, der har ældre og mere berettigede Krav paa at komme i Betragtning.“

„Du tænker vel ikke paa dig selv, John?“

„Jo — unægtelig.“

„Jeg troede, den Sag var afgjort. Er det ikke bestemt, at Balduin Hansen skal være Møller Jensens Efterfølger?“

Jægermesteren vendte hende Ryggen med en Grimace.

„Altid denne Skolelærer! ... Ja, misforstaa mig ikke! Jeg anerkender fuldt ud det store Arbejde, Balduin Hansen har gjort for Folkeoplysningen her. Jeg sætter personlig Pris paa Manden og har nogle Gange set ham ved mit Bord. Jeg mener dog, at han ved flere Lejlig-